

Věc C-291/05

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

v.

R. N. G. Eind

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Raad van State (Nizozemsko)]

„Volný pohyb osob – Pracovníci – Právo pobytu rodinného příslušníka, který je státním příslušníkem třetí země – Návrat pracovníka do členského státu, jehož je státním příslušníkem – Povinnost členského státu původu pracovníka přiznat právo pobytu rodinnému příslušníkovi – Existence této povinnosti v případě, že tento pracovník nevykonává skutečnou a efektivní činnost“

Stanovisko generálního advokáta P. Mengozziho přednesené dne 5. července
2007 I - 10722
Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. prosince 2007 I - 10761

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb osob – Pracovníci – Právo pobytu rodinných příslušníků*
(Nařízení Rady č. 1612/68 článek 10)

I - 10719

2. *Volný pohyb osob – Pracovníci – Právo pobytu rodinných příslušníků – Návrat pracovníka do jeho členského státu původu poté, co vykonával zaměstnání v jiném členském státě [Nařízení Rady č. 1612/68 čl. 10 odst. 1 písm. a)]*

1. V případě návratu pracovníka Společenství do členského státu, jehož má státní příslušnost, neukládá právo Společenství orgánům tohoto státu povinnost přiznat státnímu příslušníkovi třetí země, který je rodinným příslušníkem tohoto pracovníka, právo vstupu a pobytu z pouhého důvodu, že v hostitelském členském státě, kde tento pracovník vykonával zaměstnání, měl tento státní příslušník platné povolení k pobytu vydané na základě článku 10 nařízení č. 1612/68 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

Mimoto v rámci nařízení č. 1612/68 zůstávají účinky povolení k pobytu vydaného orgány členského státu státnímu příslušníku třetí země, který je rodinným příslušníkem pracovníka Společenství, omezeny na území tohoto členského státu.

(viz body 23–26, výrok 1)

Právo na sloučení rodiny podle uvedeného článku totiž neposkytuje rodinným příslušníkům migrujících pracovníků žádná vlastní práva spojená s volným pohybem, jelikož z tohoto ustanovení má prospěch spíše migrující pracovník, do jehož rodiny přísluší státní příslušník třetí země. Z toho plyne, že práva státního příslušníka třetí země, který je rodinným příslušníkem pracovníka Společenství, usadit se spolu s tímto pracovníkem, se lze dovolávat pouze v členském státě, kde má tento pracovník bydliště.

2. Právo migrujícího pracovníka vrátit se a pobývat v členském státě, jehož má státní příslušnost, poté, co vykonával zaměstnání v jiném členském státě, je přiznáno právem Společenství v rozsahu, v němž je nezbytné pro zajištění užitečného účinku práva volného pohybu, které pracovníci mají na základě článku 39 ES, jakož i ustanovení přijatých k provedení uvedeného práva, jako jsou ustanovení nařízení č. 1612/68 o volném

pohybu pracovníků uvnitř Společenství. Tento výklad je podpořen zavedením statusu občana Unie, který má být základním statusem státních příslušníků členských států.

Při návratu pracovníka do poslední uvedeného členského státu, jehož je státním příslušníkem, poté, co vykonával zaměstnání v jiném členském státě, má státní příslušník třetí země, který je jeho rodinným příslušníkem, na základě ustanovení čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1612/68, které se použije analogicky, právo pobytu ve státě, jehož má pracovník státní příslušnost, i když v něm tento

pracovník nevykonává skutečnou a efektivní hospodářskou činnost. Skutečnost, že státní příslušník třetí země, který je rodinným příslušníkem pracovníka Společenství, před tím, než pobýval v členském státě, kde tento pracovník vykonával zaměstnání, neměl právo pobytu na základě vnitrostátního práva v členském státě, jehož má uvedený pracovník státní příslušnost, nemá vliv pro účely posouzení práva tohoto státního příslušníka pobývat v poslední uvedeném státě.

(viz body 32, 45, výrok 2)